

Máš program předem stanovený, nebo alespoň improvizuješ v rámci nálady koncertu?

Hraji průřez tvorbou, do kterého občas přibude tu písnička nová a tu zase naopak přibude písnička stará. Zásadní rozdíl je mezi písničkami z období řekněme předminimalistického a z období pozdějšího. Starší písničky otvírají emoce, nové vedou k odpoutání mysli. Předpokládají vlastně jiný druh vnímání, a když ten přechod není dost citlivý, může být přeskocení z jednoho vnímání do druhého až bolestivé. Ale většinou je to tak, že ty starší písničky svojí emocionalitou umožní lidem otevřít se tomu nezvyklému, na čem jsou založeny písničky nové.

Jak komponuješ v přítomnosti?

Jednou z mých posledních písní je *Červený javor*. Ten strom stojí v jednom pražském parku, nahoru, až do špičky koruny tam někdo vytáhl parkovou lavičku. Hodně jsem na ten strom myslel, a když jsem jednou objevil takovou a-mollovou figuru, inspirovanou myslím pakistánskými bubeníky, věděl jsem, že patří k tomu javoru. Ale text si mi zasekl jen u toho 'červený javor', dál jsem s tím nemohl pohnout. Teprve po několika měsících, při rozhovoru s jednou bytůstkou na hradě Lipnici jsem uprostřed věty zaslechl ten potřebný verš, a vlastně i celý text. Jsem

snad v tom, že my se snažíme předvést nějakou roli, kdežto pro ně je umění přirozená součást života. Nehodnotí se. A pak je tady jedna důležitá věc - oni jsou v kontaktu se zvukem přírody, myslím jako když si člověk zkusí zpívat podle vodopádu nebo šumění větru. Spousta nepřirozenosti a dřiny rázem zmizí.

Cestuješ?

Rád bych - ale nějak neumím vydělat peníze ani napsat písničky, které by si někdo ve světě přál slyšet. Takže sedím doma a s nostalgií hledím na ty rainbow freaky, jak je jim celý svět domovem.

Promítá se ta nostalgie nějak do tvých textů?

Asi jo. V tom, že mi slova lezou přes pysky čím dál hůř.

Omezuje tě i autocenzura?

Snažím se zachytávat věci, které přicházejí v klidu. Takže vyřazuji různé vtipnosti nebo vůbec takzvané nápady. Od jisté doby jsem se snažil nešířit nic negativního. Zaznamenávat a šířit spíš věci, které mně samotnému pomohly. Lidem se dodnes líbí některé moje staré nahrávky, které já pro jejich křečovitost dokážu stěží vyposlechnout. Nerozuměl jsem tomu. Ale pak jsem jednou slyšel jednoho oblíbeného čes-

a když jsem ho odnesl k veterináři, tak ten ho utratil. Můžu se snažit, ale jestli světu přispěji nebo naopak, nerozhodnu. To může přijít jen jako dar.

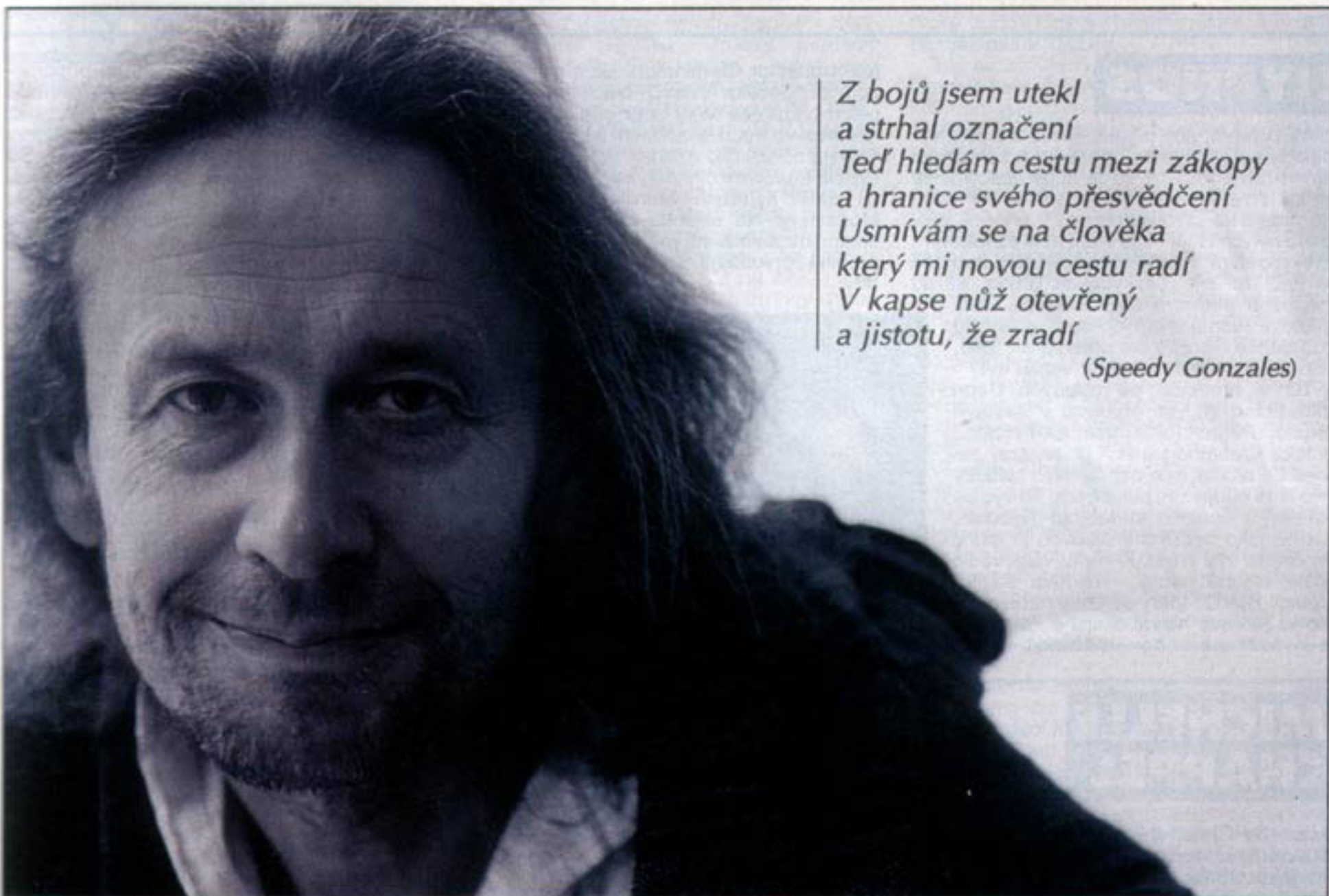
Být takovým psychiatrem světa?

Tuhle jsem četl diagnózu jedné schizofreničky - prý 'švestkové koláče na hrubě kukuřičné zemi!' Rekl bych, že já stojím spíš na téhle straně. Ale to je tenký led.

Každý vnímavý člověk určitým způsobem trpí. Vidi, jak je nedokonalý a že neumí, nemůže.

Nedávno jsem meditoval nad nějakou reklamou, kde jakási pojišťovna byla víc než jistota, byla tvůj partner. Pro mě vždycky takovou jistotu, o kterou jsem se mohl opřít, takovým partnerem, bylo trápení. Tak jsem si říkal, co by mi bez týchle jistoty v životě zbylo?

P.S. Tomu, kdo neměl možnost být na některém z koncertů Oldřicha Janoty během jeho téměř třicetileté kariéry, může snad pomoci projekt brněnských Indies, kteří pečlivě připravují vydání janotovského archivu, zachycujícího všechny popisované 'janotovské' projekty a jehož první vlašťovka by měla spatřit světlo světa již v těchto dnech.

*Z bojů jsem utekl
a strhal označení
Teď hledám cestu mezi zákopy
a hranice svého přesvědčení
Usmívám se na člověka
který mi novou cestu radí
V kapse nůž otevřený
a jistotu, že zradí*

(Speedy Gonzales)

řád, že skrze tu bytůstku za mnou ten strom přišel. Asi proto, že má také modré oči.

Je pro tebe nějaká hudba z poslední doby inspirativní?

Etnická hudba.

Kdy jsi objevil, že vaše pozice mohou být podobné?

Když mi došlo, že jsem v Praze cizincem. Takovým, jako když vidíš na fotce nějakýho Aborigince někde na ulici v Melbourne. Někoho, kdo tam byl původně doma, ale teď už je jen individuální chimérou, nositelem mizející kultury.

Oslovuje tě nějaké území víc?

Překládáním perského básníka Háfize, což byl súfí a dervíš, jsem teď trochu proniknul do arabské hudby. Myslím do její duše. Fascinuje mě, jak spousta lidí na těch etnických nahrávkách zpívá. Kdyby to našinec zkusil, působil by jak dement. Ale u těch domorodců to nějak nevadí. Rozdíl je

kého bigbítáka s takovým telecím hlasem, a uvědomil jsem si, že právě ten telecí tón na něm lidi přitahuje. Že křeč toho hlasu rezonuje s nějakou jejich osobní křečí a že je to vzrušuje jako tzv. zážitek.

Takže preferuješ pozitivní aspekty života?

To je ošemetná věc. Když otevřeš takový pozitivní časopis, tak to tam do člověka nemilosrdně nasolej: budeš osvícenější, uzdravenější, blaženejší ... *tajemné zvuky tibetských kadibudek, které dosud žádný Evropan neměl příležitost zaslechnout - věčná spása s ručením omezeným zaručena...* Tohle člověku ve snaze o pozitivno hrozí. Že chceš utáhnout lidi na vařenou nudli. Je těžké, aby to tak nepůsobilo, zvláště když sám máš hromadu osobních problémů.

Myslíš si, že to je tvůj osobní vklad pro to, aby tenhle svět byl lepší?

S tím už jsem se trápil v jedné staré písničce, *Jinonický dvůr* se to jmenovalo. Našel jsem tehdy u silnice pejska, vořecha, co měl přejetý packy,

Diskografie:

O. Janota + V. a I. Havlovi - *Ozářený sluncem, mrakem zastíněný*, 1989, EP Panton

O. Janota + V. a I. Havlovi - *Neviditelné věci*, 1990, MC Panton

Fialová zlatá, 1990, LP Panton

Jiná rychlost času, 1993, CD Indies (Janota, Fidler, Hanzlíková, Bělík, Novák)

Žlutě, 1993, CD Zóna

Mezi vlnami, 1996, CD Zóna + Bonton (obsahuje MC a LP Panton)

Podzimní král, 2000, CD Stereo + Video

High Fidelity, 2000, CD Indies (Janota, Richter, Fidler)

Bibliografie:

Texty - 1991, Artforum Brno